

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 30

เรื่อง ผู้ช่วยเหลือชุมชน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และแสดงออกด้วยใจที่เมตตา

ตัวชี้วัด:

สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับตนเอง และตระหนักต่อสังคม ในการเลือกใช้ชีวิตอย่างรับผิดชอบ

สาระการเรียนรู้:

สมมติฐานความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล: รู้จักและเข้าใจหน้าที่ โดยการนำเอาหลักสอนในพระคัมภีร์ หลักจริยธรรม ความปลอดภัย และ ความประพฤติที่ชอบตามกฎหมาย มาใช้ในชีวิต

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

การตระหนักต่อชุมชน

บทเรียน:

ผู้ช่วยเหลือชุมชน

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกอาชีพของคนที่ทำงานช่วยเหลือชุมชนอย่างน้อย 4 อย่างได้
2. เด็กสามารถอธิบายได้ว่าทั้ง 4 อาชีพนี้ได้อะไรในชุมชนของเขาบ้าง
3. เด็กสามารถแสดงความชื่นชมต่ออาชีพที่ช่วยเหลือชุมชนอย่างน้อยหนึ่งอย่างในชุมชนของเขาได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน
2. ปากกาไวท์บอร์ด
3. กระดาษวาดเขียน
4. ดินสอ สีเทียน สีไม้ หรือ สีเมจิก

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. เขียนชื่ออาชีพที่มีส่วนในการช่วยเหลือชุมชนในชุมชนของเด็กๆ
4. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่เขาจะเห็นคุณค่าของคนที่ทำงานช่วยเหลือชุมชนของตนเอง

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: ในทุก ๆ ชุมชนก็จะมีบุคคลพิเศษที่ทำงานช่วยเหลือทำให้ชุมชนเข้มแข็ง เขาทำเช่นนี้เพื่อช่วยคนอื่น ๆ หรือทำให้สิ่งแวดล้อมปลอดภัยและน่าอยู่ขึ้น ใครคือบุคคลพิเศษเหล่านั้นที่ช่วยเหลือชุมชนของเราให้น่าอยู่? ตัวอย่างเช่น หมอ, พยาบาล, ครู, ศิษยาภิบาล, คนงานรักษาและปรับปรุงถนนและตึก, เขียนคำตอบของเด็กๆบนกระดาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. เพิ่มรายการอาชีพของคนช่วยเหลือชุมชนเพื่อให้แน่ใจว่าครอบคลุมสาขาอาชีพส่วนใหญ่ในชุมชน ในรายการสามารถรวมไปถึง ตำรวจ, ช่างราชการ, คนสวน, คนประกอบอาหาร, นักวิชาการ, บุคคลากรทางการแพทย์, นายธนาคาร, นักกฎหมาย, ศิษยาภิบาล,
2. ตรวจสอบรายการกับเด็กๆ ให้เด็กๆ แบ่งปันในชั้นเมื่อเขาจะรู้อะไรเกี่ยวกับบุคคลที่ช่วยเหลือ พิเศษแต่ละบุคคล ช่วยเพิ่มข้อมูลที่เด็กๆ ไม่ได้พูดเพื่อให้เขาได้รับคำอธิบายที่ดีของแต่ละอาชีพ
3. ให้เด็กๆ นั่งล้อมเป็นวงกลม ให้เด็กคนหนึ่งพูดถึงชื่อของอาชีพ ที่ช่วยเหลือชุมชนเช่น ศิษยาภิบาล เด็กคนถัดไปจะบอกว่าศิษยาภิบาลทำอะไรให้กับชุมชน แล้วเด็กคนเดิม ก็พูดชื่อของอาชีพอีกหนึ่งอาชีพที่ไม่ซ้ำ แล้วให้เด็กคนนั้นไปบอกว่าอาชีพนั้นทำอะไรเพื่อชุมชน ต่อจากนั้นก็เอ่ยชื่ออาชีพอีกอาชีพที่ไม่ซ้ำ เพื่อนคนถัดไป ก็อธิบายว่าอาชีพนั้นทำอะไรเพื่อชุมชน ทำไปเรื่อยๆ จนครบเด็กทุกคน ถ้าเด็กคิดไม่ออกหรือหากครูรู้สึกว่าคำอธิบายยังไม่สมบูรณ์ก็ขอให้ อาสาสมัครช่วย

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า: คนส่วนใหญ่เลือกที่จะเป็นผู้ช่วยเหลือสังคมเพราะว่าเขาต้องการช่วยเหลือ ผู้อื่นหรือเขาต้องการทำบางสิ่งเพื่อช่วย ชุมชนของเขา เรามักจะลืมไปว่าพวกเขาทำงานหนักขนาดไหนเพื่อเรา จึง เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะระลึกถึงเขาและขอบคุณสิ่งที่พวกเขาทำ

ให้เด็กๆ ลงคะแนนเสียงเลือกอาชีพที่ช่วยเหลือ ชุมชนที่เขาชื่นชอบมากที่สุดในวันนี้ เขียนชื่อบนกระดานและเก็บไว้อย่างนั้นทั้งอาทิตย์ ตัวอย่างเช่น ถ้าเด็กๆ ลงคะแนนเสียงเลือกครูในโรงเรียน ก็หนุนใจให้เด็กๆ พูดแสดงความชื่นชมต่อครูของเขาในช่วงเวลาอาทิตย์นั้น เด็กๆ อาจจะอยากเขียนข้อความหนุนใจสั้นๆ หรือการ์ดให้กับครู ตลอดทั้งอาทิตย์ หากผู้สอนเจอเด็กๆ ในชั้นเรียนให้เด็กๆ แบ่งปันสิ่งที่เขาได้ทำเพื่อแสดงถึงความชื่นชมต่อคนที่ช่วยเหลือชุมชนของอาทิตย์นี้

จบด้วยการอธิษฐานขอพระเจ้าให้อวยพรผู้ที่มีส่วนในการช่วยเหลือชุมชนทุกๆ คน และอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่โตขึ้นมาจะเป็นคนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาชุมชนของตนเองด้วย

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]

Handwriting practice lines on a white sheet of paper. The page contains 20 horizontal dashed lines for tracing and writing practice.